

Korkut Özak

indépendance

Bağımsızlık (independence), başka bir şeyin istemi, gücü veya yardımı olmadan kendi başına var olma, birşey yapma durumudur.

Bağımsızlık kavramı ilkçağlarda sömürgeciliğin başlaması ve gelişmesiyle ortaya çıktı. Birçok milletlerin yeraltı ve yerüstü kaynakları, güçlü olan ülkelere taşındı. Tarihte ilk büyük bağımsızlık savaşını İngiliz sömürgesi olan Amerika'da görmekteyiz. (1877)

20. yüzyılda, Anadolu'da yoksul ülkelerin emperyalistlere karşı verdiği ilk kurtuluş savaşı, yeryüzünde yeni çağın Tunus'tan Hindistan'a, Cezayir'den Vietnam'a milli kurtuluşçulara Mustafa Kemal adının verildiği çağın müjdecisi olmuştur.

Bu gelişmelerden sonra sömürünün şekli de değişmiştir. Kapitalizmin gelişmesi, sanayinin ilerlemesi ile ekonomik bakımdan güçlenen ülkeler yeni yeni pazarlar aramışlar ve ellerindeki pazarlarıda kaybetmemek için tüm çirkin oyunları oynamışlardır, Siyasal bağımsızlıklarını kazanan yoksul ülkelerin sömürülmesi bu şekilde devam etmiştir.

Mustafa Kemâl bu durumu görmüş ve "Bugünkü savaşlarımızın gayesi tam bağımsızlıktır, bağımsızlığın tamlığı ise ancak mali bağımsızlıkla mümkündür " demişti. Kendisi temel hedeflere ulaşmak için öncelikle yapılması gereken üst yapı devrimlerini başarıya ulaştırdı. Alt yapı devrimlerini gerçekleştirememiş olması, ülkemizi gittikçe dışarıya bağımlı kılmıştır. Alt yapı devrimlerinin gerçekleştirilememesinin nedenini iktidarın sınıfsal yapılarında aramak gerekir. Üst yapı devrimleri alt yapıya ulaştırılmak istendikçe, iktidarda bulunan sınıfların çıkarlarına dokunmaya başlamış ve onun sert duvarlarına çarpmıştır.

Bir ülkenin bağımsızlığını belirliyen iki önemli faktör vardır. Siyasal ve Ekonomik bağımsızlık. Bu ikiside var olmadan bir ülkenin tam bağımsızlığından söz etmenin gereği yoktur.

Ekonomik bakımdan başka ülkelere bağımlı olan bir milletin, siyasal bağımsızlığıda kısıtlıdır. Bunun en son ve acı misali 1964 te başımıza gelmiştir. Birtek mektupla ordularımız hareketsiz kalmıştır. Tam bağımsızlığın temel şartı ekonomik bağımsızlıktır. Ekonomik bağımsızlıklarını gerçekleştirmiş bulunan ulusların siyasal bağımsızlıkları kendiliğinden gerçekleşir,

Bir ulusun bağımsızlığı, ulusun kendine yetmesi, ulusun kendini yönetmesi ve ulusun çağdaşlaşmasıdır.

Ulusun kendine yetmesi ekonomik bakımdan bağımsız olmasıdır. Bu hiçbir zaman bir ulusun bütün ihtiyaçlarının kendi tarafından karşılanacağı anlamına gelmez. Temel sanayii ürünlerinin dışındaki bazı ham veyahut mamul maddelerin ithâl , ihraç edilmeleri normaldir. İthalât ve İhracat arasındaki fark büyük olmadıkça ulus kendine yetiyor demektir.

Ulusun kendini yönetmesinden anlaşılması gereken halkın iktidarıdır. Halk iktidarı, tüm ezilen ve dolayısıyla sömürülen, sol sosyal güçlerin iktidarıdır. İşbirlikçi kapitalistlerin, ağaların, iktidarı ulusun bağımsızlığını gerçekleştirmez, koruyamaz.

Ulusun çağdaşlaşması ise gerek alt yapıda gerek üst yapıda gerekli çağdaş kurumların uygulanmasıyla olur. Bugün bağımsızlık için gerekli çağdaş düzene bağımsız sanayi toplumuna geçmekle ulaşılabilir.

Bir ulus tam bağımsız olmak istiyorsa, kendi kalkınmasını kendisi düzenliyeabilmeli, kendi kaynaklarını kendisi işliyeabilmeli, hiçbir yabancı baskı olmadan, hiçbir sömürü çemberine girmedi, kendi ekonomik kalkınma yolunu kendisi seçebilmelidir. Tam bağımsızlık ilkesini bir yaşama ilkesi haline getirmeli ve gerçekleştirmelidir.

Kansu Ceyhun Atuf, Bağımsızlık Ölçüsü. Eylem Sayı: 4 1970
Kansu Ceyhun Atuf, Atatürkçü olmak. Varlık yayını, 1968
ODTÜ? SDD. bilim kurul. Kemalist Yeni Düzen SDDF yayını 1969
SDDF bilim kurulu Demokratik Halk Devrimi SDDF yayını 1970
Ulusal Bağımsızlık ve Halk Egemenliği Eylem 2 1970